

Drawing is developed by artists-designers specifically for the consumer. It will symbolize his style, character and outlook. It can be applied on any part of the car, in any color, any scale and any image. Airbrushing is highly developed on the world market over 30 years. Airbrushing is slowly but steadily enters the Latvian market.

Keywords: airbrushing, airbrush, spray gun, painting, art style, car paint.

Research of airbrushing and its possibilities is the main goal of this article.

Airbrushdrawing on car makes it unique and exclusive. Drawing can emphasize design and model of the car, as well as character and style of the owner, to demonstrate his own taste. Airbrushing can simulate external tuning car and be an anti-theft tool.

Drawing can be applied to any surface, from the bonnet to the internal handles of the car. Drawing direction has a large variety – geometric abstraction, people, wildlife, nature and any other images.

The main goal of the modern person is the allocation out from the crowd by any way. Airbrushing is a great opportunity to show others their wellbeing, personality and style.

After the questioning, the data showed that the main consumers of airbrushing are people between the ages of 18-40 years. The most popular segment of the machine is the hood, trunk and doors. When consumer picks drawing he is guided only by his idea or previously seen picture. Peoples cannot allow themselves to paint completely all car because of their monetary assets. From 100% of respondents only 60% plan to do airbrushing on the car.

References

1. "Handbook of the artist", Ray Smith, Moscow 2004.
2. "The Encyclopedia of airbrush techniques", Michael E. Leek, 2007
3. "Airbrush for artists", Moscow 2001.
4. "Airbrush", Art teachers Publisher, Moscow 2006.
5. "Air Painting", World Book Publishing, 2006.
6. www.google.com.

Лобинцева Д.Ю.

Донецький національний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ТА ДИНАМІКИ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

В умовах дефіциту внутрішніх джерел фінансування іноземні інвестиції є тим ресурсом, який може сприяти технологічній перебудові виробництва, досягненню стабільного економічного зростання, розвитку експортних і імпортозаміщуючих галузей, підвищенню ефективності функціонування підприємств, а отже, і розвитку відповідних територій, поліпшенню соціального захисту громадян. Особливістю сучасної інвестиційної моделі розвитку України є слабе залучення в економіку іноземного капіталу. Тому залучення та ефективне використання прямих іноземних інвестицій (ПІІ) в економіку України є сьогодні, як ніколи, актуальним.

Метою даної роботи є дослідження динаміки та структури залучення ПІІ та оцінка їх впливу на розвиток економіки України.

У світовому потоці прямих іноземних інвестицій на українську економіку припадає менше 1%. Незначний потік ПІІ можна пояснити тим, що серед європейських постсоціалістичних країн Україна сприймається як країна з найбільшим ризиком. За оцінкою Європейського центру досліджень, підприємницький ризик інвестицій в Україну складає 80% у 2010 р. [1]. У 2012 р. в економіку України іноземними інвесторами було вкладено 54462,4 млн. дол. США (табл. 1), що на 84,68% більше за показник 2007 р. В розрахунку на одну особу населення це складає 1157,0 дол. США. За абсолютними показниками спостерігається тенденція до постійного зростання обсягів надходження прямих іноземних інвестицій в економіку України, але показники приросту ПІІ демонструють тенденцію до зменшення протягом 2007-2012 рр.

Галузевий аналіз використання коштів від ПІІ показує, що інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено

32,0% загального обсягу прямих інвестицій в Україну, у фінансових установах – 29,8% [3].

Таблиця 1. Обсяг залучених ПІІ в економіку України [2]

Показник / Роки	2007	2008	2009	2010	2011	2012
ПІІ в Україні, млрд. дол. США	29,49	35,72	40,03	44,71	49,36	54,46
Темп приросту ПІІ в Україні, %	-	21,14	12,05	11,69	10,41	10,33

До десяти основних країн-інвесторів, на які припадає 82% загального обсягу прямих інвестицій у 2012 р., належать: Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Віргінські Острови, Франція, та Швейцарія (рис. 1). Незадовільна диверсифікація джерел залучення прямих іноземних інвестицій в Україну за країнами-інвесторами може бути ризиком залежності економіки України від політики кількох країн – основних інвесторів [3].

Регіональний аналіз демонструє непропорційний розподіл обсягів залучення прямих інвестицій у регіони України. Так, найбільше інвестицій (87,7% всіх залучених ПІІ) надходить до восьми регіонів, а саме: Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Київської, Львівської, Одеської, Запорізької областей, АРК та до м. Київ. Це саме ті регіони, які на сьогодні вже є економічно розвинутими та найбільш привабливими для іноземних інвесторів. Таке спрямування прямих іноземних інвестицій та інвестицій в основний капітал в регіональному розрізі не сприяє рівномірному соціально-економічному розвитку регіонів та посилює подальше збільшення розриву у їх розвитку [3].

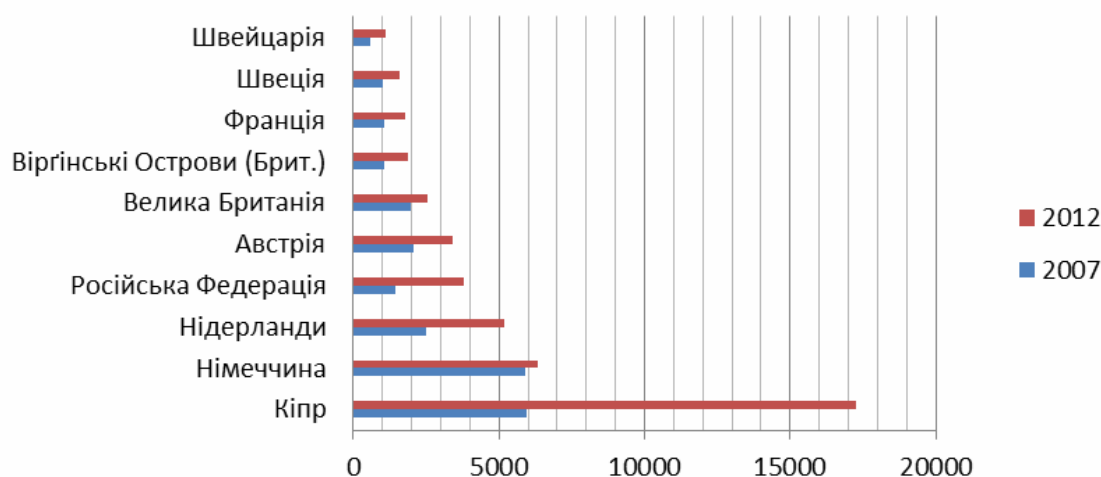


Рис. 1. Розподіл ПІІ в Україну за основними країнами-інвесторами у 2012 та 2007 рр., млн. дол. США [2, 3]

Як свідчить світова практика, іноземні інвестиції, з одного боку, можуть прискорювати темпи економічного зростання, підвищувати зайнятість, технологічний рівень економіки, конкурентоспроможність вітчизняних товарів на внутрішньому та зовнішньому ринках, а з іншого – у випадках трансферу відсталих технологій і методів організації виробництва – стримувати розвиток країни, посилювати її залежність від іноземних технологій і капіталів. Разом з прямими іноземними інвестиціями Україна, як правило, отримує «відпрацьоване» обладнання, яке не відповідає енергозберігаючим технологіям, останнім досягненням екологічної безпеки, автоматизації чи продуктивності. Тобто іноземне інвестування в Україну поки що відбувається значною мірою за моделлю слаборозвинених країн. ПІІ в українській економіці шукають, перш за все, дешеві місцеві ресурси. Але іноді мотивом поведінки іноземних інвесторів може бути економія, яка утворюється від порушення технологій, норм безпеки, екологічних норм [1].

Для залучення іноземних інвестицій Україна повинна створити сприятливе інвестиційне середовище. Адже ПІІ є додатковим джерелом нагромадження, що істотно

збільшує ресурси для відновлення і розширення основного капіталу, реалізації інвестиційних проектів і програм, які забезпечують інноваційний розвиток економіки. ПІІ мають активізувати включення в господарський процес природного, виробничого та трудового потенціалу, що раніше використовувався не раціонально.

Таким чином, важливою проблемою в сучасних умовах є невідповідність прямих іноземних інвестицій в Україну потребам розвитку її економіки. Держава повинна застосувати весь комплекс заходів, спрямованих на забезпечення якісних змін у залученні іноземного капіталу в нашу країну. Адже ПІІ є джерелом коштів, необхідних для модернізації та розвитку української економіки. Вони сприяють залученню нових виробничих технологій, а також технологій ринкової поведінки. Для того, щоб іноземні інвестори погодилися на вкладення, необхідні дуже серйозні зміни в інвестиційному кліматі. Основний акцент в інвестиційній стратегії варто поставити на розвиток тих сфер виробництва, які сприятимуть зростанню економіки України.

Література

1. Полковниченко С.О., Аркадьєва Н.В. Вплив прямих іноземних інвестицій на розвиток економіки України [Текст] / С.О. Полковниченко, Н.В. Аркадьєва // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2010. – №3. – С. 79-85.
2. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://www.ukrstat.gov.ua>>.
3. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Інформація щодо інвестиційного клімату в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://me.kmu.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=36525>.

Логачева Т.Б.

Гомельський державний університет імені Франціска Скорины, Беларусь

О НОВОМ ПОРЯДКЕ ПРОДАЖИ ИНОСТРАННОЙ ВАЛЮТЫ ФИЗИЧЕСКИМ ЛИЦАМ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ: ПЛЮСЫ И МИНУСЫ

Валютно-обменные операции являются одним из источников формирования доходов банков. В различных банках удельный вес данной категории доходов может существенно различаться. Доходы от осуществления валютно-обменных операций по своей природе ближе к комиссионным доходам, образуются они с помощью осуществления арбитража. Поэтому очевидно, что получение прибыли от валютно-обменных операций зависит как от количества обслуживаемых банком клиентов, включая физических лиц, их активности так и от самого банка. Банк может получать высокие доходы, как от размера курсовой маржи, так и от увеличения объёма операций по купле-продаже и конверсии валюты. Так, банк может привлечь клиентов других банков, обеспечив при этом получение дополнительного дохода от этих операций [1].

Однако наличие различных ограничений существенно усложняет банкам задачу по увеличению объёма валютно-обменных операций. Одним из таких ограничений является установление порядка продажи иностранной валюты физическим лицам за белорусские рубли при предъявлении документа, удостоверяющего личность, данные которого подлежат регистрации в порядке, установленном Национальным банком Республики Беларусь. Данное ограничение было введено с 8 ноября 2011 г. в соответствии с Указом Президента Республики Беларусь от 6 октября 2011 года «О некоторых вопросах осуществления валютно-обменных операций физическими лицами» в целях упорядочения осуществления физическими лицами валютно-обменных операций связанных с продажей им иностранной валюты на внутреннем валютном рынке Республики Беларусь, а также стабилизации ситуации на валютном рынке в условиях валютного кризиса в Республике Беларусь [2].

Подобные ограничения были введены не впервые. Так, начиная с 1992 г., в Беларуси действовали те или иные ограничения, связанные с проблемами платежного баланса, девальвацией рубля и падением уровня золотовалютных резервов. Физических лиц валютные ограничения касались лишь в части ввоза-вывоза валюты из страны.